

Vjekoslav Majer

**BLAGE SLIKE IZA
ZATVORENIH VJEĐA**

(pjesme izabrala Ana Horvat)

Nevenka Macolić: TKO JE UBRAO CVIJET

Vjekoslav Majer / BLAGE SLIKE IZA ZATVORENIH VJEĀA

HRVATSKA LJUBAVNA LIRIKA u izboru Ane Horvat

nakladnik
VERGL

za nakladnika
Zvonko Novosel

urednica
Ana Horvat

2010.

Vjekoslav Majer

**BLAGE SLIKE IZA
ZATVORENIH VJEĐA**

(pjesme izabrala Ana Horvat)

Nevenka Macolić: TKO JE UBRAO CVIJET

PAR POD MODRIM KIŠOBRANOM

Kroče pod njenim modrim baldahinom,
opajaju se ljubavlju kao vinom.
Što će im gostionice i ćumezi razni,
kako su razgovori ljudi prazni,
uvijek na isto vraćaju i blijedo svrše
i dosadom i siromaštvom strše.

Ali oni su bogati kao lađe
koje razmotanim jedrima plove.
Ali ako ih oluja snađe,
odnijeti će posljednje snove s prove.

Kroče pod njenim modrim baldahinom,
prolaze kraj njih kuće kao da lete!
Stao je smetlar koji pločnik mete,
čudi se kako kroče koraka laka

i nestaju iza ugla ko lutke od zraka.

Ali ako ih oluja snađe?

Kadikad privinu glave i usne se spoje,
poljubac sreće cijelim tijelom prolazi.
Kroče i kroče i ne pamte korake svoje,
ne znaju kada trg, kada ulica dolazi.

Sretni su, sretni kao amoretti
u kupoli koja kroz proljetne oblake leti.
Ali ako ih oluja snađe?

SONETINA

Vi ste nježne, fine dame;
uvijek malo bolesne.
Uzdišete pune čame,
jer vam život kida sne.

Često ljubav u vas uđe,
tad ste blage djevojke.
Kao staro, zlatno suđe
čuvate nam zanose.

Čita, čita, tihi čitač,
čitajući ne misli:
stvorio vas često skitač
gladan, sam i pokisli.

Nigdje nije našo krova;
tada vi mu daste krov.
Pod njim bruji svijet pun snova
ko u školjci mora zov.

LJUBAV

Kako da se duša smiri
kada si u meni ti!
Sve više se ljubav širi
ko na vodi krugovi.

Kao teški plod si pala
u tišinu moga sjaja.
Sad se ljulja val do vala
i ljuljanju nema kraja.

Zašto da po svijetu letim
kada si u meni ti!
Sve više se širim, svijetim
ko na vodi krugovi!

BEZBRIŽNO JUTRO

Rumeni paž u malim, zlatnim cipelama
dotrčao je veselo do grma,
na umirući mjesec med granjem baca
ružičasta vela.

A onda nasmiješen potrči na vrh brda
i s dugom, blještavom trubljom zove sunce,
pa začudiv se jako da ga još nema
zatrubi novom snagom.

Nato u duboku šumu uleti
gdje po stazama još zvijezde leže
i razgovijetnim, jasnim glasom zove
po imenu sve ptice.

Onda se na visoki toranj uspne
udari u najviše, svijetlo zvono,
a golubovi se preplašeno razlete
zbunjeni u snu.

A onda pred tvoju kuću dođe
i kada se pojaviš na prozoru
s rukom na srcu ti se pokloni duboko
u malim, zlatnim cipelama što bliješte.

SUTON

Korak je sutona tih
i nikoga ne vrijeđa;
O kako su blage slike
iza zatvorenih vjeđa.

Iz tame se tvoje lice
ko dršćuća ruža rađa,
za tobom pružam ruke
kao kad odlazi lađa.

Začas si opet kraj mene
i gledaš me dubokim zjenama,
da opet utoneš naglo
ko mjesec u morskim pjenama.

A kada se plaho stresem
i prenem iz blagih snova,
vani već mjesečina
spava u kutu krova.

FAUN I NIMFA

Neutješno plaču posljednje frule pastira.
Faun se sa nimfom u mrak šume gubi
(sunce je na nebu zlatna, razmrskana lira).

Danas su cio dan trčali svijetlim ravnicama,
i skupiv opaljene ruke oko ustiju
visoko u zraku dovikivali pticama.

Sa brda su se u nizinu kotrljali,
kose su im bile pune lišća,
sa blistavim su očima u šumnu rijeku srljali.

Iz vinograda su dozrele grozdove krali
i pohlepno ih suhim ustima gutali;
uvukli se u mračni vrt starog dvorca,
nemirno su vijugavim stazama lutali.

Rastvorili su vrata tamne kapele
i pobjegli vrisnuvši od straha;
na oltaru se kipovi kao lešine bijele.
Došli su do starog jezera,
u hladnoj, mirnoj vodi se okupali,
šalili su se i smijali glasno
kada su duboko u mulj upali.

A sada tihi leže u mračnoj šumi;
ona mu iz frule zemlju vadi,
dok nad njima bog mirno pjevajući
zvijezde gradi.

ZATRUDNJELA ŽENA

Otkad si trudna na nebu sunce ne gori,
već sja u utrobi tvojoj i biva sve veće;
O neka sada neko trbuh tvoj otvori
iz njega mnoštvo će prebijelih ruža da teče.
Ponosno hodaš, jer znaš da ćeš zemlji život produžiti dalje,
a plodni vjetar struji kroz šumu, žito i kroz tvoje halje.

Strepiš kako će dijete tvoje stupiti plaho u svijet
jače no što mornar strepi za brod koji pušta u buru.
Lako je pticama, nad svime one imaju pobjedni let,
al dijete će rasti i vječno će gledat na uru
da mu ne pobjegne život; i onako morat će čekat pun bora
smrt što će sinut na prozorima ko posve crna zora.

Strepiš hoće li dijete tvoje ikada sebe naći;
možda će biti poluga koju će drugi po hiru svom kretati;
možda će život mu tužno kao zimsko sunce zaći.
Ko pčela od cvijeta do cvijeta, on će od mlake do mlake
lijetati.

U blatu života možda će majku svoju da kune,
dok će mu slabe ruke žitnicu bogataša da pune.

Otkad si trudna, kao u svetice u tebe je miran hod;
sva stabla, sva polja, sve trave se zajedno s tobom vesele,
jer dobiše novu družicu koja će također dati plod
i gledaš na nebu oblake kao same kolijevke bijele
i kao da ih ljulja tvoja ispružena ruka.
O svetija mnogo od Marije, koja je rodila sina bez muka.

NJEZINE ZJENICE

Njezine zjenice smeđe,
velike kao od straha,
u kišne dane su bljeđe,
tužne ko u siromaha.

Ali u južnjačkom kraju
velikim bogatstvom gore,
svaki čas u drugom sjaju
zrcale zeleno more.

Mirno za vjernost me pitaju...
Noću su vlažne od puti,
tad mi u očima čitaju
da mi se svijest već muti,

a soba gleda i šuti.

VITRINA TIŠINE

U tišini
ko u vitrini
spavaju davno zaboravljene stvari.

Zaprašen i sam
leži moj dječji pram
i nujno, večernje ga sunce žari.

Već posve žuta od dugog sna
leže pisma ljubavna:
popadalo lišće nakon bure.

Dva, tri uvela cvijeta,
brala ih ljubav. Ostala je sjeta:
iz srca išeta ko djevojka iz ure.

Pogleda si svijet
tada uz ukočen kret
opet se uri: srcu obraća.

U tišini
ko u vitrini
spava sve što je bilo i što se ne vraća.

SPARNO POSLIJEPODNE

Sparno poslijepodne, grane šljiva
sagnule se duboko. Sve sniva.

Mrtva ljubav na prsa mi sjeda.
Tužno šume grane drvoreda.

Tužno šume grane drvoreda,
što je bilo vratiti se ne da.

MOJOJ ŽENI

Ti imaš nešto od malog paža
što za gospodarom oklop nosi
i za njegov blistavi, zlatni šljem
bere cvijeće u jutarnjoj rosi.

A kada tvoj gospodar umoran spava
kroz san mu lete anđelčići bosu,
ti slušaš da li se netko oko njega šulja,
dječjim glasom ozbiljno pitaš: tko si?

I uzmeš gospodarov težak mač,
slabim ga rukama podigneš na rame
i pažljivo slušaš uzdrhtala srca
glasove tame.

Ti imaš nešto od malog paža
što vjerno za gospodarom oklop nosi,
a kad će jednom po me doći smrt
pitaš ćeš ju dječjim glasom: tko si?

JESEN

Idem kroz drvored, jesen je tu
i diše tiho ko žena u snu,
lijepa, a umorna žena.

I lišće pada već gusto po tlu
kao da pokrit zemlju će svu.
O sunce, ubi te sjena!

I čudno tih je postao svijet,
katkada zasunu goluba let,
il vjetar granama luta.

Starih stabala uznemiren red
šumi i pčela još pronese med,
ah ljetos, posljednji puta,

jer jesen snena
diše već tiho ko žena u snu,
lijepa, a umorna žena.

POLUSAN

Polusan
noć i dan
nježno spaja.

Razabireš glase kraja
kao iz daleka.
Barka sna sa skerlet-jedrom
na brdu čeka.

Polusan
noć i dan
usred toplog zagrljaja
nježno spaja
i grljenju i blaženstvu
nema kraja.

KONAC JEDNE LJUBAVI

I opet je jedna ljubav umrla
nečujno kao kad se zaklapa knjiga;

pročitano je sve što je u njoj bilo,
i ostala je briga
kako da što prije zacijeli
ranjeno krilo.

Bilješka o pjesniku

Vjekoslav Majer,

pjesnik i prozaik, rođen je 1900. u Zagrebu – umro 1975. u Zagrebu.

U Zagrebu je pohađao *Trgovačku akademiju* i studirao glazbu.

Iako je pjesnik *Zagreba* - od 1928. do 1937. živio je u Beču.

U književnosti se prvi put javio između dva rata, suradnjom u

književnim časopisima (*Savremenik*, *Vijenac*, *Književnik*, *Hrvatska revija* itd.).

Godine 1923. pokreće časopis *Ozon*, a zatim *Literaturu* i *Antenu*.

Zastupljen u mnogim pjesničkim antologijama.

Objavljena pjesnička djela:

Lirika, Zagreb, 1924.,

Pjesme zabrinutog Evropejca, Zagreb, 1934.,

Svirač i svijet, Zagreb, 1938.,

Pjesme, Zagreb, 1953.,

Breze, kanarinci, kiša, Zagreb, 1954.,

Otvaram prozor, Zagreb, 1957.

Odabrana djela, Zagreb, 1978.

Kazalo:

PAR POD MODRIM KIŠOBRANOM	7
SONETINA	8
LJUBAV	9
BEZBRIŽNO JUTRO	10
SUTON	11
FAUN I NIMFA	12
ZATRUDNJELA ŽENA	13
NJEZINE ZJENICE	14
VITRINA TIŠINE	15
SPARNO POSLIJEPODNE	16
MOJOJ ŽENI	17
JESEN	18
POLUSAN	19
KONAC JEDNE LJUBAVI	20
Bilješka o pjesniku	22

Vjekoslav Majer
BLAGE SLIKE IZA ZATVORENIH VJEDA
(pjesme izabrala Ana Horvat)

www.pjesnici-ane-horvat.net
HRVATSKA LJUBAVNA LIRIKA

nakladnik
VERGL d.o.o.
Zagreb, Trpimirova 7

za nakladnika
Zvonko Novosel

urednica
Ana Horvat

vinjeta
Nevenka Macolić

tehnička podrška i oblikovanje
ArsCentar
www.arscentar.com

korektura
Ljubica Štefiček

e-mail
anahorvat16@gmail.com

copyright ©
Ana Horvat i Nevenka Macolić

ISBN 978-953-7725-73-0

A **E** orvat
is **P** Poetry

